

“సునీ!

ఊరి నుంచి మా అమ్మానాన్నలను మన తోపాటు ఇక్కడే ఉండేందుకు తీసుకో ద్దామని అనుకుంటున్నాను”..

తలపటాయిస్తూనే అన్నాడు మాధవ్.

“వద్దు.. అదనపు పనులు నేను చేయలేను.

అదనపు ఖర్చులూ పెట్టలేను. ఇప్పటికే ఆఫీసులో పని క్కువైంది. ఇంటికి వచ్చాక రోహిత్ ని చదివించాలి.

ఇప్పుడు బాగా చదివితేనే వాడి భవిష్యత్తు బాగుం టుంది. లేకపోతే వాడు కూడా చిన్న ఉద్యోగం చేసు కుంటూ మీలాగా ప్రతి రూపాయికీ వెతుక్కుంటూ ఉంటాడు” నిష్ఠూరంగా అన్నది సునీత.

మాధవ్ ముఖం మాడిపోయింది.

“మా అమ్మానాన్నలను పోషించడం కొడుకుగా నా బాధ్యత. నాకు వచ్చే జీతంలోనే వాళ్లను చూసుకుం టాను. నువ్వేమీ వాళ్లకు ఇవ్వనవసరం లేదు!” పట్టువ దలకుండా మళ్లీ అన్నాడు మాధవ్.

“కొడుకుగా మీ బాధ్యత నెరవేర్చుకోవాలని అను కుంటే.. మీరు కూడా దోసపాడు వెళ్లి మీ అమ్మనాన్న లతో నాగలి పట్టి పొలం సాగుచేయండి. అసలు మీరు పైవేట్ బ్యాంక్ లో బిజినెస్ లోన్స్ విభాగంలో ఉద్యోగం చేస్తున్నారని పెళ్లికి ఒప్పుకొన్నాను. మీకు ఇన్సెంటివ్ లు బాగా వస్తాయి, పోనీలే జీతం కంటే గీతం ఉంటుందని అనుకున్నాను. కానీ, మీది అరకొర సంపాదన కావడం పల్ల నేను అష్టకష్టాలు పడాల్సి వస్తున్నది” అసంతృప్తిగా అన్నది సునీత.

మాధవ్ మనసంతా బాధతో విలవిల్లాడింది. ఆ నిమిషంలో సునీతకు దూరంగా వెళ్లిపోయి అమ్మానాన్న లతో సంతోషంగా గడపాలనిపించింది. కానీ, అతని కళ్ల ముందు రోహిత్ ముఖం కనిపించింది. వెంటనే ఆ ఆలోచన విరమించుకున్నాడు.

“మీకు వచ్చే భారీజీతంలో మీవాళ్లకు సరిపడే డబ్బులు పంపుతూనే ఉన్నారు. అవి చాలకపోతే ఇంకా పంపండి. నాకు, రోహిత్ కి మీరేమీ పెట్టనవసరం లేదు. అంతేకానీ వాళ్లను తీసుకొచ్చి నా నెత్తిన ఎక్కించకండి. ఇక ఈ విషయంలో నేను మాట్లాడాల్సింది మరేమీ లేదు!” నిర్మోహమాటంగా అన్నది సునీత.

చేసేదేమీ లేక తన నిస్సహాయతకు తనను తాను తిట్టుకున్నాడు మాధవ్.

మాధవ్ విజయవాడలోని ఓ ప్రైవేట్ బ్యాంక్ లో లోన్స్ ఇప్పించే ఉద్యోగం చేసేవాడు. సునీత గుంటూరు రెవెన్యూ ఆఫీసులో క్లర్కుగా ప్రభుత్వ ఉద్యోగం చేస్తు న్నది. పెళ్లయ్యాక మాధవ్ కూడా గుంటూరులోనే ఉద్యోగం చూసుకున్నాడు. అలా సునీతకి ట్రాన్స్ ఫర్ అయినప్పుడల్లా తను కూడా అక్కడే ఉద్యోగం వెతు క్కుంటాడు. వాళ్లకు ఒక్కడే అబ్బాయి.. పేరు రోహిత్. తను చేస్తున్నది ప్రభుత్వ ఉద్యోగం, భర్తది ప్రైవేట్ ఉద్యో గమని సునీతకు చిన్నచూపు. మాధవ్ మంచివాడు. నిదానస్థుడు. సునీత పొగరు అతణ్ణి బాధించినా.. రోహిత్ భవిష్యత్తుని దృష్టిలో ఉంచుకుని భార్యలో మార్పు కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు. రోజులు వడివ డిగా సంవత్సరాలుగా మారుతున్నాయి. సునీతకు సూపరింటెండెంట్ గా ప్రమోషన్ వచ్చి మచిలీపట్నం ట్రాన్స్ ఫర్ అయింది.

“రోహిత్! నిన్ను చేర్చిన స్కూల్ కృష్ణా జిల్లాలోనే నంబర్ వన్ స్కూల్. నువ్వు పదో తరగతి మంచి మార్కులతో పాసవ్వాలని డబ్బు కోసం ఆలోచించ

కుండా ఇందులో చేర్చాను!” స్కూల్లో అడ్మిషన్ తీసుకో గానే అన్నది సునీత.

“సునీ! ఎందుకు చదువు పేరుతో వాడి మీద ఒత్తిడి తెస్తున్నావు? మొదటి నుంచి రోహిత్ బాగానే చదువు తాడు. చిన్నప్పటి నుంచి వాడితో చదువు గురించి తప్ప వేరే ఏదైనా, ఎప్పుడైనా మాట్లాడావా? ప్రేమగా దగ్గరికి తీసుకున్నావా?” అన్నాడు మాధవ్.

“అలా కబుర్లు కాకరకాయలు, చెప్పడానికి మీరు న్నారు కదా? నాకు అంత సమయం లేదు!” ముఖం చిట్టించి అన్నది సునీత.

వాళ్లిద్దరి మాటలు విని రోహిత్ ముఖం వాల్చేశాడు. మాధవ్ అది చూసి.. రోహిత్ చెయ్యి పట్టుకుని గట్టిగా నొక్కాడు. ఆ స్పర్శలో.. “నేనున్నాను!” అనే అండ ఉన్న దని అర్థమైన రోహిత్.. తండ్రిని చూసి నవ్వాడు.

“ఇక ఇంటికి వెళ్తాం పదండి. ఈరోజు లీవులో ఉన్నాను కదా పక్క ఇళ్లలో వాకబు చేసి పనిమనిషిని వెతుక్కోవాలి” అని తొందరపెట్టింది సునీత.

అన్నట్లుగానే ఇంటికి వెళ్లి తరువాత చుట్టుపక్కల ఇళ్లలో పనిమనిషి కోసం వాకబు చేసింది.

“అమ్మగారు! అమ్మగారు!..” అన్న పిలుపు వినిపించింది సునీతకు.

“ఎవరూ?” అంటూ హాల్లోకి వచ్చింది.

“అమ్మగారు! నా పేరు తులసి. నేను మీ పక్కీంట్లో ఉండే లాయరమ్మ గారింట్లో పనిచేస్తాను. మీరు మధ్యాహ్నం పనిమనిషి కావాలని చెప్పారట. అందుకే

వచ్చాను” అన్నది తులసి. ఒక నిమిషంపాటు తులసిని పరీక్షించింది సునీత.

తెల్లగా, బక్క పలుచని ఆకారం, నుదుట చిన్న సిందూరం బొట్టు, ప్రశాంతత నిండిన నవ్వుతో, చిరిగిన చీరైనా మనిషి శుభ్రంగా కనిపిస్తున్నది.

“పేదరికంలో కూడా ఈ ప్రశాంతత ఎక్కడినుంచి వచ్చింది? ముఖ్యంగా పాచిపని చేసుకునే వ్యక్తికి?.. ముఖం చిట్టించింది సునీత.

“నేను పని శుభ్రంగా చేస్తాను. మీరు ఉద్యోగానికి వెళ్తారట కదండీ! అందుకే ఇప్పుడే మాట్లాడటానికి వచ్చాను. మీరు రమ్మంటే రేపటినుంచి పనిలోకి వస్తాన మ్మగారు. నా పని మీకు నచ్చితే.. లాయరమ్మ గారు ఇచ్చినంత జీతం మీరూ ఇవ్వండి” అన్నది తులసి.

తనకు ప్రస్తుతం పనిమనిషి అవసరముందని మారు మాట్లాడకుండా ఒప్పుకొన్నది సునీత.

“ఇదుగో తులసి! నాకు పని ముఖ్యం. సోది కబుర్లు చెప్తూ కాలక్షేపం చేస్తే ఊరుకోను. రోజూ తప్పనిసరిగా రావాలి, సెలవు కావాలంటే ముందుగా చెప్పాలి” సీరి యన్ గా అన్నది సునీత.

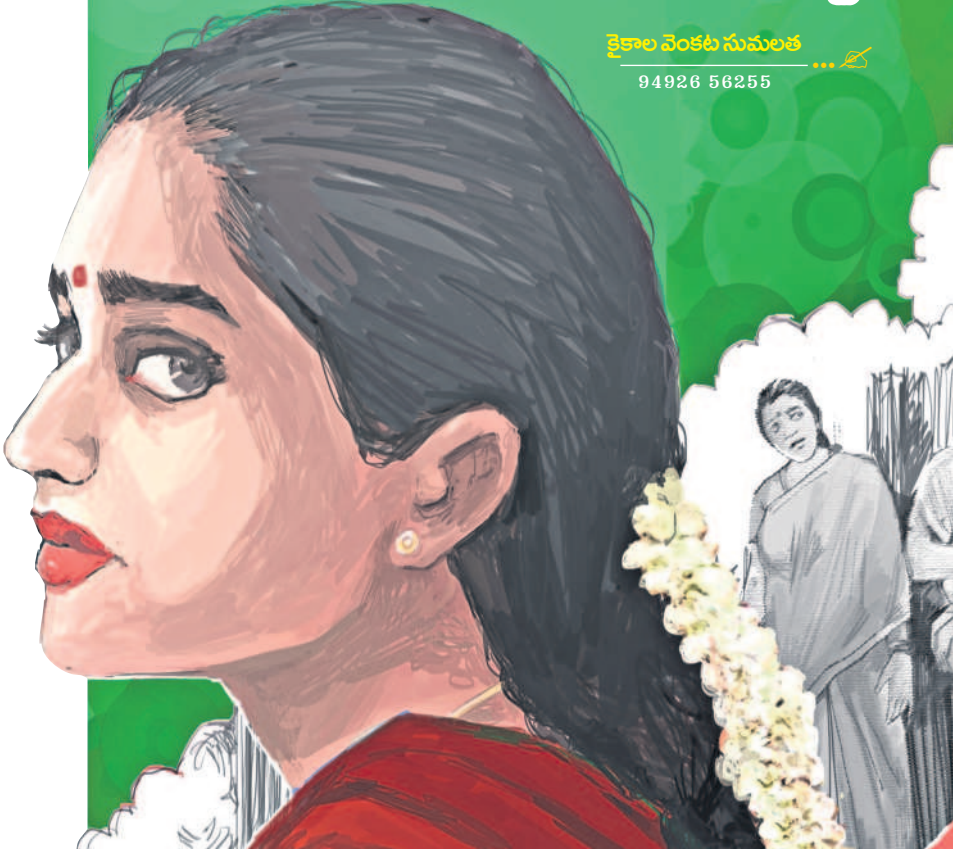
“అలాగే అమ్మగారు!” అన్నది తులసి.

తులసి అన్నమాట ప్రకారం ఎక్కువగా నాగాలు పెట్ట కుండా పని శుభ్రంగా చేస్తున్నది.

“తులసి! నువ్వు తింటావని ప్లేట్ లో టిఫిన్ పెడితే

ఆశ బరువు తూయగలమా!

క్రైకాల వెంకట సుమలత
94926 56255